

Publicerad 2017-09-26 10:23 av Mia Popiana

Han blir min död

Jag såg mitt öde bakom ett fönster i Gamla stan
I ett rum och kök på nedre plan
Det första som jag såg var hans ögon
De lyste av styrka och av glöd
I blicken såg jag sanningen
Han blir min död

Han lärde mig att älska med en styrka utan slut
Han visade mig känslor jag aldrig känt förut
Men tiden gick och vi med den
Jag famlar efter stöd
Vi tog allt för givet
Han blir min död

Jag trodde allt var enkelt bara kärleken fanns
Nu inser jag, vi gav den visst aldrig någon chans
Glöden blev till aska
Lyssna till min nöd
Han blir min död

Han flydde som ett djur, utan mening, utan mål
Och det som var min själ är ett stort svart hål
Nu så bor jag ensam, bakom ett fönster i Gamla stan
Alldeles ensam, bakom ett fönster i Gamla stan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mia Popiana med Poeter.se id #44034 innehar upphovsrätten